

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/36/EU

af 26. februar 2014

om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på arbejde som sæsonarbejdere

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 79, stk. 2, litra a) og b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med henblik på gradvis indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed skal der ifølge traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtages foranstaltninger inden for asyl, indvandring og beskyttelse af tredjelandstatsborgeres rettigheder.
- (2) I TEUF fastsættes det, at Unionen skal udforme en fælles indvandringspolitik med henblik på at sikre en effektiv styring af migrationsstrømme i alle faser og en retfærdig behandling af tredjelandstatsborgere, der opholder sig lovligt i medlemsstaterne. Med henblik herpå skal Europa-Parlamentet og Rådet træffe foranstaltninger vedrørende betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold og fastsættelse af deres rettigheder.
- (3) I Haagprogrammet, der blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde den 4. november 2004, erkendte man, at lovlig migration vil spille en vigtig rolle for den økonomiske udvikling, og Kommissionen blev opfordret til at forelægge en politikplan for lovlig migration, herunder indrejseprocedurer, der gør det muligt at reagere hurtigt på udsving i efterspørgslen efter arbejdskraftindvandring på arbejdsmarkedet.

(4) På Det Europæiske Råds møde den 14.-15. december 2006 enedes man om en række foranstaltninger for 2007. Disse foranstaltninger omfatter udvikling af en velforvaltet politik for lovlig indvandring under fuld hensyntagen til de nationale kompetencer, for at hjælpe medlemsstaterne med at dække de nuværende og fremtidige behov for arbejdskraft. Det blev også fundet nødvendigt at undersøge, hvordan midlertidig migration kan lattes.

(5) Med den europæiske pagt om indvandring og asyl, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 16. oktober 2008, forpligter Unionen og dens medlemsstater sig til at føre en retfærdig, effektiv og konsekvent politik i forbindelse med de udfordringer og muligheder, som indvandringen frembyder. Pagten udgør grundlaget for en fælles indvandringspolitik, der styres af en ånd af solidaritet mellem medlemsstaterne og samarbejde med tredjelandene og bygger på en god styring af migrationsstrømmene — ikke blot i modtagerlandene, men også i oprindelseslandene og migranternes egen interesse.

(6) I Stockholmprogrammet, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 11. december 2009, erkendes det, at indvandring af arbejdskraft kan bidrage til øget konkurrenceevne og økonomisk dynamik, og at fleksible indvandringspolitikker i en situation med store demografiske forandringer, der i fremtiden vil stille Unionen over for en stigende efterspørgsel efter arbejdskraft, vil yde et vigtigt bidrag til Unionens økonomiske udvikling og resultater på længere sigt. Det fremhæver endvidere betydningen af at sikre retfærdig behandling af tredjelandstatsborgere med lovligt ophold på medlemsstaternes område og af at optimere forbindelserne mellem migration og udvikling. Det opfordrer Kommissionen og Det Europæiske Råd til at fortsætte gennemførelsen af politikplanen for lovlig migration, der er fastsat i Kommissionens meddelelse af 21. december 2005.

(7) Dette direktiv bør bidrage til en effektiv styring af migrationsstrømmene for den særlige kategori, der udgøres af midlertidig sæsonbestemt migration, og sikre anstændige arbejds- og levevilkår for sæsonarbejdere ved på den ene side at fastsætte retfærdige og gennemsigtige regler for indrejse og ophold og definere sæsonarbejderenes rettigheder og på den anden side at fastsætte incitament og forholdsregler, der skal forhindre, at opholdsfristen bliver overskredet eller det midlertidige ophold bliver permanent. Hertil kommer, at de regler, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/52/EF ⁽⁴⁾, vil medvirke til at forhindre, at sådanne midlertidige ophold bliver til ulovlige ophold.

⁽¹⁾ EUT C 218 af 23.7.2011, s. 97.

⁽²⁾ EUT C 166 af 7.6.2011, s. 59.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 5.2.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 17.2.2014.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/52/EF af 18. juni 2009 om minimumsstandarder for sanktioner og foranstaltninger over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 168 af 30.6.2009, s. 24).

- (8) Medlemsstaterne bør anvende dette direktiv uden forskelsbehandling på grundlag af køn, race, hudfarve, etnisk eller social oprindelse, genetiske karakteristika, sprog, religion eller tro, politisk eller anden anskuelse, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering i overensstemmelse med især Rådets direktiv 2000/43/EF⁽¹⁾ og Rådets direktiv 2000/78/EF⁽²⁾.
- (9) Dette direktiv bør ikke berøre princippet om præference for EU-borgere, hvad angår adgang til medlemsstaternes arbejdsmarked, som udtrykt i de relevante bestemmelser i de relevante tiltrædelsesakter.
- (10) Dette direktiv bør ikke påvirke medlemsstaternes ret til at fastsætte antallet af tredjelandsstatsborgere, der rejser ind på deres område fra tredjelande som led i sæsonarbejde som fastsat i TEUF.
- (11) Dette direktiv bør ikke berøre betingelserne for levering af tjenesteydelser inden for rammerne af artikel 56 i TEUF. Dette direktiv bør navnlig ikke berøre de arbejds- og ansættelsesvilkår, som i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF⁽³⁾ gælder for arbejdstagere, der er udstationeret af en virksomhed, som er etableret i en medlemsstat, for at levere tjenester på en anden medlemsstats område.
- (12) Dette direktiv bør dække direkte arbejdsrelationer mellem sæsonarbejdere og arbejdsgivere. Hvis en medlemsstats nationale ret tillader tredjelandsstatsborgere indrejse som sæsonarbejdere gennem rekrutteringsbureauer eller vikarbureauer oprettet på medlemsstatens område, der har en direkte kontrakt med sæsonarbejderen, bør sådanne bureauer dog ikke udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde.
- (13) Ved gennemførelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne, eventuelt efter samråd med arbejdsmarkedets parter, anføre, hvilke erhvervssektorer som omfatter sæsonbestemte aktiviteter. Aktiviteter, der er sæsonbestemte, er typisk i sektorer såsom landbrug og gartneri, navnlig i udplantnings- eller høstperioder, eller turisme, især i ferieperioder.
- (14) Hvis det er fastsat i national ret og i overensstemmelse med princippet om ikkeforskelsbehandling i TEUF artikel 10, kan medlemsstaterne behandle statsborgere fra bestemte tredjelande mere gunstigt end statsborgere fra andre tredjelande, når de gennemfører dette direktivs valgfrie bestemmelser.
- (15) Det bør kun være muligt at ansøge om indrejse med henblik på sæsonarbejde, hvis tredjelandsstatsborgeren opholder sig uden for medlemsstaternes område.
- (16) Indrejse med henblik på formålene i dette direktiv bør kunne nægtes i behørigt begrundede tilfælde. Især bør indrejse kunne nægtes, hvis en medlemsstat på baggrund af en vurdering af de faktiske omstændigheder mener, at den pågældende tredjelandsstatsborger udgør en potentiel trussel mod den offentlige orden eller folkesundheden.
- (17) Dette direktiv bør ikke berøre anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF⁽⁴⁾.
- (18) Dette direktiv bør ikke negativt berøre de rettigheder, der er indrømmet tredjelandsstatsborgere, som allerede opholder sig lovligt i en medlemsstat med henblik på at arbejde.
- (19) I de tilfælde, hvor medlemsstaterne anvender Schengenreglerne fuldt ud, gælder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009⁽⁵⁾ (visumkodeksen), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006⁽⁶⁾ (Schengen-grænsekodeksen) og Rådets forordning (EF) nr. 539/2001⁽⁷⁾, i deres helhed. For ophold i indtil 90 dage indebærer dette, at betingelserne for sæsonarbejderes indrejse i medlemsstater, der anvender Schengenreglerne fuldt ud, fastlægges af disse instrumenter, mens dette direktiv kun bør fastlægge kriterier og krav for adgang til beskæftigelse. For medlemsstater, der ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, med undtagelse af Det Forenede Kongerige og Irland, finder kun Schengen-grænsekodeksen anvendelse. De bestemmelser i Schengenreglerne, der er omhandlet i dette direktiv, tilhører den del af Schengenreglerne, som Irland og Det Forenede Kongerige ikke deltager i, og disse bestemmelser finder derfor ikke anvendelse i dem.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1).

- (20) Der bør i dette direktiv fastsættes indrejsekriterier og -krav samt grunde til afslag og inddragelse eller manglende forlængelse eller fornyelse for så vidt angår ophold i indtil 90 dage for beskæftigelse som sæsonarbejder. Når der udstedes visa til kortvarigt ophold med henblik på sæsonarbejde, finder de relevante bestemmelser i Schengenreglerne vedrørende betingelserne for indrejse og ophold på medlemsstaternes område samt grunde til afslag, forlængelse, annullering eller inddragelse af disse visa tilsvarende anvendelse. Navnlig bør en afgørelse om afslag på, annullation eller inddragelse af et visum og grundene hertil meddeles ansøgeren i overensstemmelse med artikel 32, stk. 2, og artikel 34, stk. 6, i visumkodeksen ved hjælp af standardformularen i bilag VI til visumkodeksen.
- (21) For sæsonarbejdere, som gives tilladelse til ophold i over 90 dage, bør dette direktiv både fastsætte betingelserne for indrejse og ophold i området og opstille kriterier og krav for adgang til beskæftigelse i medlemsstaterne.
- (22) Dette direktiv bør fastsætte en fleksibel, efterspørgselsafhængig indrejseordning, der er baseret på objektive kriterier som f.eks. en gyldig arbejdskontrakt eller et bindende jobtilbud med angivelse af de væsentlige aspekter af kontrakten eller ansættelsesforholdet.
- (23) Medlemsstaterne bør have mulighed for at foretage en analyse, der påviser, at et job ikke kan besættes via det nationale arbejdsmarked.
- (24) Medlemsstaterne bør kunne give afslag på en ansøgning om indrejse, især når tredjelandstatsborgeren ikke har overholdt den pligt, som følger af en tidligere afgørelse om, at sæsonarbejderen skulle forlade den pågældende medlemsstats område ved udløbet af tilladelsen med henblik på sæsonarbejde.
- (25) Medlemsstaterne bør kunne kræve, at arbejdsgiveren samarbejder med de kompetente myndigheder og giver alle relevante oplysninger, der er nødvendige for at forhindre et eventuelt misbrug af proceduren i dette direktiv.
- (26) Fastsættelse af én enkelt procedure for udstedelse af en kombineret tilladelse til både ophold og arbejde bør bidrage til forenkling af medlemsstaternes nugældende regler. Dette bør ikke berøre medlemsstaternes ret til at udpege de kompetente myndigheder, og hvordan de skal inddrages i denne enkelte procedure i overensstemmelse med de særlige nationale forhold, der kendetegner den administrative organisation og praksis.
- (27) Udpegelsen af de kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv bør ikke berøre andre myndigheders og eventuelt arbejdsmarkedsparternes rolle og beføjelser i overensstemmelse med national ret og/eller praksis for så vidt angår behandling af og afgørelser om ansøgninger.
- (28) Dette direktiv bør give medlemsstaterne en vis fleksibilitet med hensyn til udstedelse af tilladelser til sæsonarbejdere til indrejse (indrejse, ophold og arbejde). Udstedelsen af et visum til langvarigt ophold i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, litra a), bør ikke berøre medlemsstaternes mulighed for at udstede en forudgående tilladelse til at arbejde i den pågældende medlemsstat. For at sikre, at betingelserne for beskæftigelse i dette direktiv er kontrolleret og opfyldt, bør det dog klart fremgå af disse tilladelser, at de er udstedt med henblik på sæsonarbejde. Hvis der kun udstedes visa til kortvarigt ophold, bør medlemsstaterne benytte rubrikken »bemærkninger« på visummærkatet hertil.
- (29) For alle ophold i indtil 90 dage bør medlemsstaterne vælge at udstede enten et visum til kortvarigt ophold eller et visum til kortvarigt ophold ledsaget af en arbejdstilladelse, i tilfælde hvor tredjelandstatsborgeren har behov for et visum i henhold til forordning (EF) nr. 539/2001. Hvis tredjelandstatsborgeren ikke er omfattet af visumkrav, og hvis medlemsstaten ikke anvender artikel 4, stk. 3, i den pågældende forordning, bør medlemsstaterne udstede en arbejdstilladelse til vedkommende som en tilladelse med henblik på sæsonarbejde. For alle ophold på over 90 dage bør medlemsstaterne vælge at udstede en af følgende tilladelser: et visum til langvarigt ophold, en sæsonarbejdertilladelse eller en sæsonarbejdertilladelse ledsaget af et visum til langvarigt ophold, hvis visummet til langvarigt ophold er påkrævet i henhold til national ret for indrejse på området. Intet i dette direktiv bør forhindre medlemsstaterne i at udstede en arbejdstilladelse direkte til arbejdsgiveren.
- (30) Stilles der krav om et visum udelukkende med henblik på indrejse på en medlemsstats område og tredjelandstatsborgeren opfylder betingelserne for at få udstedt en sæsonarbejdertilladelse, bør den pågældende medlemsstat give tredjelandstatsborgeren den fornødne bistand til at opnå det påkrævede visum og sikre, at de kompetente myndigheder samarbejder effektivt med henblik herpå.

- (31) Opholdets maksimale varighed bør fastsættes af medlemsstaterne og begrænses til en periode på mellem fem og ni måneder, som sammen med definitionen af sæsonarbejde bør sikre, at der reelt er tale om sæsonarbejde. Det bør fastsættes, at det inden for den maksimale opholdsperiode er muligt at forlænge kontrakten eller at skifte arbejdsgiver, forudsat at indrejsekriterierne fortsat er opfyldt. Dette bør medvirke til at reducere den risiko for misbrug, som sæsonarbejdere kan være udsat for, hvis de er bundet til én arbejdsgiver, og samtidig udgøre en fleksibel løsning på arbejdsgivernes faktiske arbejdskraftbehov. Muligheden for, at sæsonarbejderen får ansættelse hos en anden arbejdsgiver i henhold til betingelserne i dette direktiv, bør ikke indebære, at sæsonarbejderen kan søge arbejde på medlemsstaternes område, mens vedkommende er arbejdsløs.
- (32) Når medlemsstaterne træffer afgørelse om forlængelse eller fornyelse af tilladelsen med henblik på sæsonarbejde, bør de kunne tage hensyn til arbejdsmarkedssituationen.
- (33) I tilfælde hvor en sæsonarbejder har fået tilladelse til ophold i indtil 90 dage, og medlemsstaten beslutter at forlænge opholdet ud over de 90 dage, bør visummet til kortvarigt ophold erstattes af enten et visum til langvarigt ophold eller en sæsonarbejdertilladelse.
- (34) Under hensyntagen til visse aspekter af cirkulær migration og beskæftigelsesudsigterne for sæsonarbejdere fra tredjelande i mere end en enkelt sæson og EU-arbejdsgiveres interesse i at kunne regne med en mere stabil og allerede uddannet arbejdsstyrke, bør der fastsættes forenklede indrejseprocedurer for så vidt angår lovligt rejsende tredjelandsstatsborgere, der har fået adgang til sæsonarbejde i en medlemsstat mindst én gang i løbet af de sidste fem år, og som altid har overholdt alle kriterier og betingelser for indrejse og ophold i den pågældende medlemsstat, der er fastlagt i henhold til dette direktiv. Sådanne procedurer bør ikke påvirke eller ændre aktivitetens karakter af sæsonarbejde.
- (35) Medlemsstaterne bør gøre deres bedste for at stille oplysninger til rådighed for ansøgere om betingelser for indrejse og ophold, herunder rettigheder, pligter og proceduremæssige garantier som fastsat i dette direktiv, samt al dokumentation, der er påkrævet i forbindelse med en ansøgning om tilladelse til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område som sæsonarbejder.
- (36) Medlemsstaterne bør fastsætte effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner over for arbejdsgivere i tilfælde af overtrædelse af deres forpligtelser i henhold til dette direktiv. Disse sanktioner bør bestå af foranstaltninger som fastlagt i artikel 7 i direktiv 2009/52/EF og bør eventuelt indebære, at arbejdsgiveren er forpligtet til at udbetale erstatning til sæsonarbejdere. Der bør indføres de fornødne mekanismer, så sæsonarbejdere kan få den erstatning, de er berettiget til, selv om de ikke længere opholder sig på den pågældende medlemsstats område.
- (37) Der bør fastsættes regler for proceduren for behandling af ansøgninger om indrejse for sæsonarbejdere. Denne procedure bør være effektiv og skal kunne forvaltes inden for rammerne af de nationale myndigheders normale arbejdsbyrde, og den bør være gennemsigtig og retfærdig for at sikre de berørte passende retssikkerhed.
- (38) I forbindelse med visa til kortvarigt ophold gælder de proceduremæssige garantier, der er fastsat i de relevante bestemmelser i Schengenreglerne.
- (39) Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør træffe afgørelse om ansøgninger om tilladelse med henblik på sæsonarbejde hurtigst muligt efter, at de er indgivet. Hvad angår ansøgninger om forlængelse eller fornyelse indgivet inden for tilladelsens gyldighedsperiode bør medlemsstaterne tage alle rimelige skridt til at sikre, at sæsonarbejderen ikke er forpligtet til at afbryde sit ansættelsesforhold med samme arbejdsgiver eller forhindres i at ændre arbejdsgiver som følge af igangværende administrative procedurer. Ansøgere bør indgive deres ansøgning om forlængelse eller fornyelse hurtigst muligt. Under alle omstændigheder bør sæsonarbejderen have mulighed for at opholde sig på den pågældende medlemsstats område og eventuelt fortsætte med at arbejde, indtil de kompetente myndigheder har truffet en endelig afgørelse om ansøgningen om forlængelse eller fornyelse.
- (40) På grund af sæsonarbejdes karakter bør medlemsstaterne tilskyndes til ikke at opkræve gebyr for behandling af ansøgninger. Såfremt en medlemsstat alligevel beslutter at opkræve gebyr, bør dette ikke være uforholdsmæssigt stort eller urimeligt.
- (41) Alle sæsonarbejdere bør have indkvartering, som sikrer en tilstrækkelig levestandard. Den kompetente myndighed bør underrettes om enhver ændring af indkvartering. Hvis indkvarteringen arrangeres af eller gennem arbejdsgiveren, må lejen ikke stå i et urimeligt forhold til sæsonarbejderens nettoløn eller i forhold til indkvarteringsstandard, sæsonarbejderens leje bør ikke automatisk fratrækkes dennes løn, arbejdsgiveren bør sørge for en lejekontrakt eller et tilsvarende dokument til sæsonarbejderen, hvori lejevilkårene for indkvarteringen fastlægges, og arbejdsgiveren bør sikre, at indkvarteringen opfylder de generelle sundheds- og sikkerhedsstandarder, som gælder i den pågældende medlemsstat.

- (42) Tredjelandstatsborgere, som har gyldig rejselegitimation og en tilladelse med henblik på sæsonarbejde udstedt i henhold til dette direktiv af en medlemsstat, som anvender Schengenreglerne fuldt ud, bør have adgang til og frit kunne bevæge sig rundt i de medlemsstater, som anvender Schengenreglerne fuldt ud, i en periode på indtil 90 dage i enhver periode på 180 dage i henhold til Schengen-grænsekodeksen og artikel 21 i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser⁽¹⁾ (»Schengengennemførelseskonventionen«).
- (43) I betragtning af den særlig sårbar situation, der gør sig gældende for sæsonarbejdere fra tredjelande, og deres ansættelses midlertidige karakter er det nødvendigt at yde effektiv beskyttelse af tredjelandssæsonarbejders rettigheder, også med hensyn til social sikring, regelmæssigt kontrollere overholdelse og fuldt ud garantere respekten for princippet om ligebehandling med arbejdstagere, som er statsborgere i modtagermedlemsstaten, idet begrebet om samme løn for samme arbejde på samme arbejdsplads overholdes, ved at anvende kollektive overenskomster og andre ordninger vedrørende arbejdsvilkår, som er blevet indgået på ethvert niveau, eller for hvilke der forefindes lovbestemmelser i overensstemmelse med national ret og praksis under samme vilkår som for modtagermedlemsstatens statsborgere.
- (44) Dette direktiv berører ikke de rettigheder og principper, der er indeholdt i den europæiske socialpagt af 18. oktober 1961 og, hvis det er relevant, den europæiske konvention om vandrende arbejdstageres retsstilling af 24. november 1977.
- (45) I forlængelse af de lovgivningsmæssige og administrative bestemmelser, der gælder for arbejdstagere, der er statsborgere i modtagermedlemsstaten, bør voldgiftskendelser og kollektive overenskomster og aftaler, der uanset på hvilket niveau er indgået i overensstemmelse med modtagermedlemsstatens nationale ret og praksis, også gælde for sæsonarbejdere fra tredjelande på de samme betingelser som for modtagermedlemsstatens statsborgere.
- (46) Sæsonarbejdere fra tredjelande bør indrømmes ligebehandling i forhold til de socialsikringsområder, der er anført i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004⁽²⁾. Dette direktiv harmoniserer ikke medlemsstaternes lovgivning om social sikring og dækker ikke social bistand. Det er begrænset til at anvende princippet om ligebehandling på området social sikring for de personer, der falder ind under dets anvendelsesområde. Dette direktiv bør ikke give flere rettigheder end dem, der allerede er fastsat i den eksisterende EU-lovgivning angående social sikring for tredjelandstatsborgere, der har grænseoverskridende interesser mellem medlemsstaterne.
- På grund af den midlertidige karakter af sæsonarbejders ophold og med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1231/2010⁽³⁾ bør medlemsstaterne have mulighed for at udelukke familieydelse og arbejdsløshedsunderstøttelse fra retten til ligebehandling af sæsonarbejdere og deres egne statsborgere og bør have mulighed for at begrænse anvendelsen af ligebehandling i forhold til uddannelse og erhvervsuddannelse samt skattefordele.
- Dette direktiv fastsætter ikke bestemmelser om familiesammenføring. Desuden giver dette direktiv ikke rettigheder for så vidt angår situationer, der ligger uden for EU-rettens rækkevidde, f.eks. situationer hvor familiemedlemmer er bosiddende i et tredjeland. Dette bør imidlertid ikke berøre retten for efterladte, der har rettigheder fra sæsonarbejderen, til at modtage efterladtepension, når de er bosiddende i et tredjeland. Dette bør ikke påvirke det forhold, at medlemsstaterne skal anvende national ret om de minimis-regler for bidrag til pensionsordninger uden forskelsbehandling. Der bør indføres mekanismer, der sikrer effektiv socialsikringsdækning under opholdet og overførsel af sæsonarbejders erhvervede rettigheder, hvor det er relevant.
- (47) EU-retten begrænser ikke medlemsstaternes beføjelser til at tilrettelægge deres sociale sikringsordninger. Da der ikke er nogen harmonisering på EU-niveau, er det den enkelte medlemsstat, der fastsætter betingelserne for tilkendelse af sociale sikringsydelse samt ydelsernes størrelse og varighed. Medlemsstaterne bør dog udøve deres beføjelser på dette område i overensstemmelse med EU-retten.

⁽¹⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1231/2010 af 24. november 2010 om udvidelse af forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 til at omfatte tredjelandstatsborgere, der ikke allerede er omfattet af disse forordninger udelukkende på grund af deres nationalitet (EUT L 344 af 29.12.2010, s. 1).

- (48) Eventuelle begrænsninger af retten til ligebehandling med hensyn til socialsikring i henhold til dette direktiv bør ikke berøre de rettigheder, der tildeles ved anvendelsen af forordning (EU) nr. 1231/2010.
- (49) For at sikre behørig håndhævelse af dette direktiv, og navnlig bestemmelserne om rettigheder, arbejdsvilkår og indkvartering, bør medlemsstaterne sikre, at der etableres passende mekanismer for at overvåge arbejdsgiverne, og at der i givet fald foretages effektive og tilstrækkelige inspektioner på deres respektive områder. Udvælgelsen af arbejdsgivere, hos hvem der skal foretages inspektioner, bør primært baseres på en risikovurdering, der udføres af de kompetente myndigheder i medlemsstaten, under hensyntagen til faktorer såsom den sektor, virksomheden tilhører, og eventuelle tidligere konstaterede overtrædelser.
- (50) For at lette håndhævelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne indføre effektive mekanismer, hvorigennem sæsonarbejdere kan søge om domstolsprøvelse og indgive klager direkte eller gennem relevante tredjeparter, som f.eks. fagforeninger eller andre sammenslutninger. Dette anses for at være nødvendigt for at tage højde for situationer, hvor sæsonarbejdere ikke er bekendt med, at der findes håndhævelsesmekanismer, eller tøver med at anvende dem i eget navn af frygt for de mulige konsekvenser. Sæsonarbejdere bør have adgang til retlig beskyttelse mod personforfølgelse som følge af, at der er indgivet en klage.
- (51) Målene for dette direktiv, nemlig indførelse af en særlig indrejseprocedure, vedtagelse af betingelser for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på sæsonarbejde og fastlæggelse af deres rettigheder som sæsonarbejdere, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), under hensyntagen til indvandrer- og beskæftigelsespolitikken på europæisk og nationalt plan. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (52) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og de principper, der er anerkendt ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 7, artikel 15, stk. 3, artikel 17, artikel 27, artikel 28, artikel 31 og artikel 33, stk. 2, i overensstemmelse med artikel 6 i TEU.
- (53) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter⁽¹⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at

lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er berettiget.

- (54) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i disse medlemsstater.
- (55) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. Dette direktiv fastsætter betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på arbejde som sæsonarbejdere og fastlægger sæsonarbejderenets rettigheder.
2. For ophold i indtil 90 dage finder dette direktiv anvendelse med forbehold af Schengenreglerne, særlig visumkodeksen, Schengen-grænsekodeksen og forordning (EF) nr. 539/2001.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, der er bosiddende uden for medlemsstaternes område, og som ansøger om eller har fået tilladelse i overensstemmelse med vilkårene i dette direktiv til indrejse på en medlemsstats område med henblik på beskæftigelse som sæsonarbejdere.

Dette direktiv finder ikke anvendelse på tredjelandstatsborgere, som på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen har bopæl på en medlemsstats område, dog med undtagelse af de i artikel 15 omhandlede tilfælde.

⁽¹⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

2. Ved gennemførelsen af dette direktiv anfører medlemsstaterne, eventuelt efter høring af arbejdsmarkedets parter, på en liste, hvilke beskæftigelsessektorer, som omfatter sæsonbestemte aktiviteter. Medlemsstaterne kan ændre den nævnte liste, eventuelt efter høring af arbejdsmarkedets parter. Medlemsstaterne meddeler sådanne ændringer til Kommissionen.

3. Direktivet finder ikke anvendelse på tredjelandstatsborgere,

- a) der som led i udveksling af tjenesteydelser, jf. artikel 56 i TEUF, udfører aktiviteter på vegne af virksomheder, der er etableret i en anden medlemsstat, herunder tredjelandstatsborgere, der er udstationeret af virksomheder, der er etableret i en medlemsstat, som led i udveksling af tjenesteydelser i overensstemmelse med direktiv 96/71/EF
- b) der er familiemedlemmer til EU-borgere, der har udøvet deres ret til fri bevægelighed i Unionen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF⁽¹⁾
- c) der, sammen med deres familiemedlemmer og uanset nationalitet, i henhold til aftaler indgået enten mellem Unionen og medlemsstaterne eller mellem Unionen og tredjelande har en ret til fri bevægelighed, der svarer til EU-borgeres.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »tredjelandstatsborger«: enhver person, der ikke er borger i Den Europæiske Union som omhandlet i artikel 20, stk. 1, i TEUF
- b) »sæsonarbejder«: en tredjelandstatsborger, der bevarer sin hovedbopæl i et tredjeland og lovligt og midlertidigt opholder sig på en medlemsstats område for at udføre en sæsonbestemt aktivitet i henhold til en eller flere tidsbegrænsede arbejdskontrakter, der er indgået direkte mellem den pågældende tredjelandstatsborger og arbejdsgiveren, som er etableret i den pågældende medlemsstat
- c) »sæsonbestemt aktivitet«: aktivitet, som er knyttet til en bestemt tid på året, hvor den fornødne arbejdskraft regelmæssigt og forudsigeligt er langt større, end det er tilfældet ved normale aktiviteter, på grund af en tilbagevendende begivenhed eller et mønster af begivenheder, der er knyttet til sæsonbestemte betingelser
- d) »sæsonarbejdertilladelse«: en tilladelse, der udstedes i den udformning, der er fastsat i Rådets forordning (EF)

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

nr. 1030/2002⁽²⁾, der henviser til sæsonarbejde, og som giver indehaveren ret til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område i en periode på over 90 dage i overensstemmelse med dette direktiv

- e) »visum til kortvarigt ophold«: en tilladelse, der udstedes af en medlemsstat i henhold til artikel 2, nr. 2), litra a), i visumkodeksen, eller som udstedes i henhold til den nationale ret i en medlemsstat, der ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud
- f) »visum til langvarigt ophold«: en tilladelse, der udstedes af en medlemsstat i henhold til artikel 18 i Schengengennemførelseskonventionen, eller som udstedes i henhold til den nationale ret i en medlemsstat, der ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud
- g) »kombineret ansøgningsprocedure«: en procedure, der på basis af én ansøgning fra en tredjelandstatsborger om tilladelse til både at tage ophold og arbejde på en medlemsstats område, fører til en afgørelse om ansøgningen om en sæsonarbejdertilladelse
- h) »tilladelse med henblik på sæsonarbejde«: enhver af de tilladelser, der er omhandlet i artikel 12, og som giver indehaveren ret til at opholde sig og arbejde på området i den medlemsstat, der udstedte tilladelsen i henhold til dette direktiv
- i) »arbejdstilladelse«: en tilladelse udstedt af en medlemsstat i henhold til national ret med henblik på arbejde på den pågældende medlemsstats område.

Artikel 4

Gunstigere bestemmelser

1. Dette direktiv finder anvendelse med forbehold af gunstigere bestemmelser i:

- a) EU-retten, herunder bilaterale eller multilaterale aftaler, der er indgået mellem Unionen eller mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et eller flere tredjelande på den anden side
- b) bilaterale eller multilaterale aftaler, der er indgået mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande.

2. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at vedtage eller opretholde gunstigere bestemmelser for de tredjelandstatsborgere, der er omfattet af direktivet, for så vidt angår artikel 18, 19, 20, 23 og 25.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere (EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1).

KAPITEL II

INDREJSEBETINGELSER

Artikel 5

Betingelser og krav i forbindelse med indrejse med henblik på arbejde som sæsonarbejder for ophold i indtil 90 dage

1. Ansøgninger om indrejse i en medlemsstat i overensstemmelse med dette direktiv for ophold i indtil 90 dage ledsages af:

a) en gyldig arbejdskontrakt eller, hvis det er fastsat i national ret, administrative bestemmelser eller praksis, et bindende jobtilbud om sæsonarbejde i den pågældende medlemsstat hos en arbejdsgiver, der er etableret i medlemsstaten, med angivelse af

i) arbejdssted og arbejdstype

ii) ansættelsens varighed

iii) løn

iv) antallet af ugentlige eller månedlige arbejdstimer

v) antallet af eventuelle betalte feriedage

vi) eventuelle andre relevante arbejdsvilkår og

vii) om muligt ansættelsens startdato

b) dokumentation for, at den pågældende har eller efter national lovgivning har ret til at have en sygeforsikring, der dækker alle de risici, som den pågældende medlemsstats borgere normalt er dækket imod, i de tidsrum, hvor vedkommende i forbindelse med eller som følge af arbejde udført i den pågældende medlemsstat ikke er dækket af en sådan forsikring eller omfattet af tilsvarende rettigheder til ydelser

c) dokumentation for, at sæsonarbejderen har tilstrækkelig indkvartering, eller at der vil blive stillet tilstrækkelig indkvartering til rådighed i overensstemmelse med artikel 20.

2. Medlemsstaterne kræver, at de specifikke oplysninger omhandlet i stk. 1, litra a), overholder gældende ret, kollektive overenskomster og/eller praksis.

3. På grundlag af den dokumentation, der er fremlagt i medfør af stk. 1, kræver medlemsstaterne, at sæsonarbejderen ikke gør brug af deres sociale ordninger.

4. Er det i arbejdskontrakten eller det bindende jobtilbud anført, at tredjelandstatsborgeren skal udøve et lovreguleret

erhverv, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF ⁽¹⁾, kan medlemsstaten kræve, at ansøgeren fremlægger dokumentation for, at tredjelandstatsborgeren opfylder betingelserne i national ret for udøvelse af det pågældende lovregulerede erhverv.

5. Ved behandlingen af ansøgningen om en tilladelse, jf. artikel 12, stk. 1, skal medlemsstater, der ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, kontrollere, at tredjelandstatsborgeren:

a) ikke udgør en risiko for ulovlig indvandring

b) agter at forlade medlemsstatens område senest på den dato, hvor tilladelsen udløber.

Artikel 6

Indrejsebetingelser og -krav i forbindelse med beskæftigelse som sæsonarbejder for ophold på over 90 dage

1. Ansøgninger om indrejse i en medlemsstat i overensstemmelse med dette direktiv for ophold på over 90 dage ledsages af:

a) en gyldig arbejdskontrakt eller, hvis det er fastsat i national ret, administrative bestemmelser eller praksis, et bindende jobtilbud om sæsonarbejde i den pågældende medlemsstat hos en arbejdsgiver, der er etableret i medlemsstaten, med angivelse af

i) arbejdssted og arbejdstype

ii) ansættelsens varighed

iii) løn

iv) antallet af ugentlige eller månedlige arbejdstimer

v) antallet af eventuelle betalte feriedage

vi) eventuelle andre relevante arbejdsvilkår og

vii) om muligt ansættelsens startdato

b) dokumentation for, at den pågældende har eller efter national lovgivning har ret til at have en sygeforsikring, der dækker alle de risici, som den pågældende medlemsstats borgere normalt er dækket imod, i de tidsrum, hvor vedkommende i forbindelse med eller som følge af arbejde udført i den pågældende medlemsstat ikke er dækket af en sådan forsikring eller omfattet af tilsvarende rettigheder til ydelser.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22).

c) dokumentation for, at sæsonarbejderen har tilstrækkelig indkvartering, eller at tilstrækkelig indkvartering vil blive stillet til rådighed i overensstemmelse med artikel 20.

2. Medlemsstaterne kræver, at de specifikke oplysninger omhandlet i stk. 1, litra a), overholder gældende ret, kollektive overenskomster og/eller praksis.

3. På grundlag af den fremlagte dokumentation, jf. stk. 1, kræver medlemsstaterne, at sæsonarbejderen under sit ophold har tilstrækkelige midler til at dække sit underhold uden at skulle gøre brug af deres sociale systemer.

4. Tredjelandstatsborgere, som anses for at udgøre en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden, bevilges ikke indrejse.

5. Ved behandlingen af ansøgningen om en tilladelse som omhandlet i artikel 12, stk. 2, skal medlemsstaterne kontrollere, at tredjelandstatsborgeren ikke udgør en risiko for ulovlig indvandring, og at den pågældende agter at forlade medlemsstatens område senest på den dato, hvor tilladelsen udløber.

6. Er det i arbejdskontrakten eller det bindende jobtilbud anført, at tredjelandstatsborgeren skal udøve et lovreguleret erhverv, jf. direktiv 2005/36/EF, kan medlemsstaterne kræve, at ansøgeren fremlægger dokumentation for, at tredjelandsborgeren opfylder betingelserne i national ret for udøvelse af det pågældende lovregulerede erhverv.

7. Medlemsstaterne kræver, at tredjelandstatsborgere skal være i besiddelse af gyldig rejselegitimation som fastsat i national ret. Medlemsstaterne kræver, at rejselegitimationens gyldighedsperiode dækker mindst gyldighedsperioden for tilladelsen med henblik på sæsonarbejde.

Medlemsstaterne kan derudover kræve:

a) en længere gyldighedsperiode end det forventede ophold på højst tre måneder

b) at rejselegitimationen er udstedt inden for de sidste ti år og

c) at rejselegitimationen mindst indeholder to blanke sider.

Artikel 7

Antallet af tredjelandstatsborgere, der kan indrejse

Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at fastsætte antallet af tredjelandstatsborgere, der kan indrejse på deres område med henblik på sæsonarbejde. På grundlag heraf kan

en ansøgning om tilladelse med henblik på sæsonarbejde enten betragtes som uantagelig eller afslås.

Artikel 8

Grunde til afslag

1. Medlemsstaterne giver afslag på en ansøgning om tilladelse med henblik på sæsonarbejde, hvis:

a) artikel 5 eller 6 ikke overholdes, eller

b) de med henblik på artikel 5 eller 6 fremlagte dokumenter er erhvervet på uretmæssig vis eller er forfalskede, eller ulovligt ændret.

2. Medlemsstaterne giver, hvor det er relevant, afslag på en ansøgning om tilladelse med henblik på sæsonarbejde, hvis:

a) arbejdsgiveren er blevet straffet i henhold til national ret for sort arbejde og/eller ulovlig beskæftigelse

b) arbejdsgiverens virksomhed er i færd med at blive afviklet eller allerede er afviklet i henhold til nationale insolvenslove, eller hvis ingen økonomisk aktivitet finder sted, eller

c) arbejdsgiveren er blevet straffet i henhold til artikel 17.

3. Medlemsstaterne kan undersøge, om det pågældende ledige job kan besættes med statsborgere i den pågældende medlemsstat, med andre EU-borgere eller med tredjelandstatsborgere, der opholder sig lovligt i den pågældende medlemsstat; i så fald kan de give afslag på ansøgningen. Dette stykke finder anvendelse med forbehold af princippet om præference for EU-borgere som udtrykt i de relevante bestemmelser i de relevante tiltrædelsesakter.

4. Medlemsstaterne kan give afslag på en ansøgning om tilladelse med henblik på sæsonarbejde, hvis:

a) arbejdsgiveren har tilsidesat sine juridiske forpligtelser vedrørende social sikring eller beskatning, arbejds- eller ansættelsesvilkår i henhold til gældende love og/eller kollektive overenskomster

b) arbejdsgiveren har nedlagt en fuldtidsstilling med henblik på at oprette det ledige job, som af arbejdsgiveren søges besat under anvendelse af dette direktiv, inden for de sidste 12 måneder forud for ansøgningsdatoen eller

c) tredjelandstatsborgeren ikke har opfyldt forpligtelserne som følge af en tidligere afgørelse om indrejse som sæsonarbejder.

5. Med forbehold af stk. 1 tager enhver afgørelse om afslag på ansøgningen hensyn til sagens særlige omstændigheder, herunder sæsonarbejderens interesser, og overholder proportionalitetsprincippet.

6. Grundene til at give afslag på udstedelse af et visum til kortvarigt ophold er fastlagt i de relevante bestemmelser i visumkodeksen.

Artikel 9

Inddragelse af tilladelsen med henblik på sæsonarbejde

1. Medlemsstaterne inddrager tilladelsen med henblik på sæsonarbejde, hvis:

- a) dokumenterne fremlagt med henblik på artikel 5 eller 6 blev erhvervet på uretmæssig vis eller forfalsket eller ulovligt ændret, eller
- b) indehaveren opholder sig i medlemsstaten med andre formål end det, tilladelsen hviler på.

2. Medlemsstaterne inddrager, hvor det er relevant, tilladelsen med henblik på sæsonarbejde, hvis:

- a) arbejdsgiveren er blevet straffet i henhold til national ret for sort arbejde og/eller ulovlig beskæftigelse
- b) arbejdsgiverens virksomhed er i færd med at blive eller er blevet afviklet i henhold til nationale insolvenslove, eller hvis ingen økonomisk aktivitet finder sted, eller
- c) arbejdsgiveren er blevet straffet i henhold til artikel 17.

3. Medlemsstaterne kan inddrage tilladelsen med henblik på sæsonarbejde, hvis:

- a) artikel 5 eller 6 ikke overholdes eller ikke længere overholdes
- b) arbejdsgiveren har tilsidesat sine juridiske forpligtelser vedrørende social sikring eller beskatning, arbejds- eller ansættelsesvilkårene i henhold til gældende ret og/eller kollektive overenskomster, eller
- c) arbejdsgiveren ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til arbejdskontrakten, eller
- d) arbejdsgiveren har nedlagt en fuldtidsstilling med henblik på at oprette det ledige job, som arbejdsgiveren forsøger at besætte under anvendelse af dette direktiv, inden for de sidste 12 måneder forud for ansøgningsdatoen.

4. Medlemsstaterne kan inddrage en tilladelse med henblik på sæsonarbejde, hvis tredjelandstatsborgeren ansøger om

international beskyttelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU ⁽¹⁾, eller om beskyttelse i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret, internationale forpligtelser eller praksis.

5. Med forbehold af stk. 1 tager enhver afgørelse om inddragelse af tilladelsen hensyn til sagens særlige omstændigheder, herunder sæsonarbejderens interesser, og respekterer proportionalitetsprincippet.

6. Grundene til annullering eller inddragelse af et visum til kortvarigt ophold er reguleret i de relevante bestemmelser i visumkodeksen.

Artikel 10

Pligt til samarbejde

Medlemsstaterne kan kræve, at arbejdsgiveren fremlægger alle relevante oplysninger, der er nødvendige for udstedelse, forlængelse eller fornyelse af tilladelsen med henblik på sæsonarbejde.

KAPITEL III

PROCEDURE OG ANSØGNINGER MED HENBLIK PÅ SÆSONARBEJDE

Artikel 11

Adgang til oplysninger

1. Medlemsstaterne sørger for, at oplysninger om al den dokumentation, der er påkrævet i forbindelse med en ansøgning, og oplysninger om indrejse og ophold, herunder om sæsonarbejderens rettigheder og forpligtelser og retssikkerhedsgarantier, er let tilgængelige for ansøgerne.

2. Når medlemsstaterne udsteder en tilladelse til tredjelandstatsborgere med henblik på sæsonarbejde, gives de også skriftlige oplysninger om deres rettigheder og forpligtelser i henhold til dette direktiv, herunder klageprocedurer.

Artikel 12

Tilladelser med henblik på sæsonarbejde

1. Ved ophold i indtil 90 dage udsteder medlemsstaterne til tredjelandstatsborgere, der opfylder artikel 5 og ikke er omfattet af de grunde, der er fastsat i artikel 8, en af følgende tilladelser med henblik på sæsonarbejde, jf. dog reglerne om udstedelse af visum til kortvarigt ophold som fastlagt i visumkodeksen og i Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 ⁽²⁾:

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 337 af 20.12.2011, s. 9).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa (EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1).

- a) et visum til kortvarigt ophold med angivelse af, at det er udstedt med henblik på sæsonarbejde
- b) et visum til kortvarigt ophold og en arbejdstilladelse med angivelse af, at de er udstedt med henblik på sæsonarbejde, eller
- c) en arbejdstilladelse med angivelse af, at den er udstedt med henblik på sæsonarbejde, hvis tredjelandstatsborgeren er undtaget fra visumkravet i henhold til bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001 og den pågældende medlemsstat ikke anvender nævnte forordnings artikel 4, stk. 3, på denne.

Ved gennemførelsen af dette direktiv tilvejebringer medlemsstaterne enten de i litra a) og c) omhandlede tilladelser eller de i litra b) og c) omhandlede tilladelser.

2. Ved ophold på over 90 dage udsteder medlemsstaterne følgende tilladelser med henblik på sæsonarbejde til tredjelandstatsborgere, der opfylder artikel 6 og som ikke er omfattet af grundene i artikel 8:

- a) et visum til langvarigt ophold med angivelse af, at det er udstedt med henblik på sæsonarbejde
- b) en sæsonarbejdertilladelse eller
- c) en sæsonarbejdertilladelse ledsaget af et visum til langvarigt ophold, hvis visummet til langvarigt ophold er påkrævet i henhold til national ret for indrejse på medlemsstatens område.

Ved gennemførelsen af dette direktiv tilvejebringer medlemsstaterne kun en af de i litra a), b) og c) omhandlede tilladelser.

3. Med forbehold af Schengenreglerne fastlægger medlemsstaterne, hvorvidt en ansøgning skal indgives af tredjelandstatsborgeren og/eller af arbejdsgiveren.

Medlemsstaternes pligt til at bestemme, om en ansøgning skal indgives af tredjelandstatsborgeren og/eller af arbejdsgiveren, berører ikke ordninger, der kræver, at begge deltager i proceduren.

4. Sæsonarbejdertilladelsen, jf. stk. 2, første afsnit, litra b) og c), udstedes af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne under anvendelse af det format, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1030/2002. Medlemsstaterne anfører på tilladelsen, at den er udstedt med henblik på sæsonarbejde.

5. I tilfælde af visa til langvarigt ophold anfører medlemsstaterne i overensstemmelse med punkt 12 i bilaget til forordning (EF) nr. 1683/95 i feltet »bemærkninger« på visummærkatens til langvarigt ophold, at visummet er udstedt med henblik på sæsonarbejde.

6. Medlemsstaterne kan anføre yderligere oplysninger vedrørende sæsonarbejderens ansættelsesforhold i papirformat eller lagre sådanne oplysninger elektronisk, jf. artikel 4 i forordning (EF) nr. 1030/2002 og punkt 16, litra a), i forordningens bilag.

7. Når et visum er påkrævet udelukkende med henblik på indrejse på en medlemsstats område og tredjelandstatsborgeren opfylder betingelserne for at få udstedt en sæsonarbejdertilladelse i henhold til stk. 2, første afsnit, litra c), giver den pågældende medlemsstat tredjelandstatsborgeren den fornødne bistand til at erhverve det krævede visum.

8. Udstedelsen af et langvarigt visum som omhandlet i stk. 2, første afsnit, litra a), er med forbehold for muligheden for, at medlemsstater udsteder en forudgående tilladelse til at arbejde i den pågældende medlemsstat.

Artikel 13

Ansøgninger om en sæsonarbejdertilladelse

1. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der har kompetence til at modtage og træffe afgørelse om ansøgninger om og udstede sæsonarbejdertilladelser.

2. En ansøgning om en sæsonarbejdertilladelse indgives inden for rammerne af en kombineret ansøgningsprocedure.

Artikel 14

Opholdets varighed

1. Medlemsstaterne fastlægger en maksimal opholdsperiode for sæsonarbejdere, som ikke må være mindre end fem måneder og ikke må være mere end ni måneder i en given periode på 12 måneder. Efter udløbet af denne periode skal tredjelandstatsborgeren forlade medlemsstatens område, medmindre den pågældende medlemsstat har udstedt en opholdstilladelse i henhold til national ret eller EU-ret til andre formål end med henblik på sæsonarbejde.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte en maksimumsperiode i en given periode på 12 måneder, inden for hvilken en arbejdsgiver kan hyre sæsonarbejdere. Denne periode må ikke være mindre end den maksimale opholdsperiode, som er fastsat i henhold til stk. 1.

Artikel 15

Forlængelse af ophold eller fornyelse af tilladelsen med henblik på sæsonarbejde

1. Inden for den maksimumsperiode, som er omhandlet i artikel 14, stk. 1, og med forbehold af at artikel 5 eller 6 overholdes, og de grunde, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 8, stk. 2, og, hvis det er relevant, artikel 8, stk. 4, ikke gør sig gældende, bevilger medlemsstaterne sæsonarbejdere én forlængelse af deres ophold, når sæsonarbejdere forlænger deres kontrakt med samme arbejdsgiver.

2. Medlemsstaterne kan i henhold til deres nationale ret tillade sæsonarbejdere at forlænge deres kontrakt med samme arbejdsgiver og deres ophold mere end én gang, forudsat at maksimumsperioden i artikel 14, stk. 1, ikke overskrides.

3. Inden for den maksimumsperiode, som er omhandlet i artikel 14, stk. 1, og med forbehold af at artikel 5 eller 6 er overholdt, og de grunde, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 8, stk. 2, og, hvis det er relevant, artikel 8, stk. 4, ikke gør sig gældende, bevilger medlemsstaterne sæsonarbejdere én forlængelse af deres ophold ved ansættelse hos en anden arbejdsgiver.

4. Medlemsstaterne kan i henhold til deres nationale ret tillade sæsonarbejdere at lade sig ansætte hos en anden arbejdsgiver og forlænge deres ophold mere end én gang, forudsat at maksimumsperioden i artikel 14, stk. 1, ikke overskrides.

5. Med henblik på stk. 1-4 accepterer medlemsstaterne, at sæsonarbejdere, der er indrejst i henhold til dette direktiv, og som opholder sig på den pågældende medlemsstats område, indgiver en ansøgning.

6. Medlemsstaterne kan give afslag på forlængelse af opholdet eller fornyelse af tilladelsen med henblik på sæsonarbejde, når det pågældende ledige job kan besættes med statsborgere i den pågældende medlemsstat, med andre EU-borgere eller med tredjelandsstatsborgere, der opholder sig lovligt i medlemsstaten. Dette stykke finder anvendelse med forbehold af princippet om præference for EU-borgere som udtrykt i de relevante bestemmelser i de relevante tiltrædelsesakter.

7. Medlemsstaterne giver afslag på forlængelse af opholdet eller fornyelse af tilladelsen med henblik på sæsonarbejde, når opholdets maksimale varighed, jf. artikel 14, stk. 1, er nået.

8. Medlemsstaterne kan give afslag på forlængelse af opholdet eller fornyelse af en tilladelse med henblik på sæsonarbejde, hvis tredjelandsstatsborgeren ansøger om international

beskyttelse i henhold til direktiv 2011/95/EU, eller hvis tredjelandsstatsborgeren ansøger om beskyttelse i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret, internationale forpligtelser eller praksis.

9. Artikel 9, stk. 2 og artikel 9, stk. 3, litra b), c) og d), finder ikke anvendelse på sæsonarbejdere, som ansøger om ansættelse hos en anden arbejdsgiver i henhold til nærværende artikels stk. 3, når disse bestemmelser finder anvendelse på den tidligere arbejdsgiver.

10. Grundene til forlængelse af et visum til kortvarigt ophold er reguleret i de relevante bestemmelser i visumkodeksen.

11. Med forbehold af artikel 8, stk. 1, tager enhver afgørelse om anvendelse af en forlængelse eller fornyelse hensyn til sagens særlige omstændigheder, herunder sæsonarbejderens interesser, og respekterer proportionalitetsprincippet.

Artikel 16

Lempelse af genindrejse

1. Medlemsstaterne lemper genindrejse for tredjelandsstatsborgere, der har opnået tilladelse til indrejse i den pågældende medlemsstat som sæsonarbejdere i mindst et af de foregående fem år, og som under hvert af deres ophold fuldt ud respekterede de betingelser, der gør sig gældende for sæsonarbejdere i henhold til dette direktiv.

2. Lempelsen i stk. 1 kan omfatte en eller flere foranstaltninger, f.eks.:

- a) meddelelse af en fritagelse fra kravet om indgivelse af et eller flere af de i artikel 5 eller 6 omhandlede dokumenter
- b) udstedelse af flere sæsonarbejdertilladelser i ét administrativt dokument
- c) en fremskyndet procedure, som fører til en afgørelse om ansøgningen om en sæsonarbejdertilladelse eller et visum til langvarigt ophold
- d) prioritet ved behandlingen af ansøgninger om indrejse som sæsonarbejder, idet der bl.a. tages hensyn til tidligere indrejse, når der træffes afgørelse om ansøgninger med henblik på opbrug af indrejsekvoter.

Artikel 17

Sanktioner mod arbejdsgivere

1. Medlemsstaterne indfører sanktioner over for arbejdsgivere, som ikke har opfyldt forpligtelserne i henhold til dette direktiv, herunder nægte arbejdsgivere, der groft har tilsidesat deres forpligtelser i henhold til dette direktiv, at ansætte sæsonarbejdere. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne sikrer, at hvis tilladelsen med henblik på sæsonarbejde inddrages i medfør af artikel 9, stk. 2, og artikel 9, stk. 3, litra b), c) og d), er arbejdsgiveren ansvarlig for at udbetale erstatning til sæsonarbejderen i henhold til de nationalretlige procedurer. Ethvert ansvar skal omfatte alle udestående forpligtelser, som arbejdsgiveren skulle have opfyldt, hvis tilladelsen med henblik på sæsonarbejde ikke var blevet inddraget.

3. Hvis arbejdsgiveren er en underkontrahent, som har overtrådt dette direktiv, og hvis hovedkontrahenten og eventuelle mellemliggende underkontrahenter ikke har overholdt kravene om nødvendig omhu som defineret i national ret, kan hovedkontrahenten og eventuelle mellemliggende underkontrahenter:

- a) gøres til genstand for de i stk. 1 omhandlede sanktioner
- b) i tillæg til eller i stedet for arbejdsgiveren gøres ansvarlig for at udbetale en eventuel erstatning, som denne er skyldig sæsonarbejderen i henhold til stk. 2
- c) i tillæg til eller i stedet for arbejdsgiveren gøres ansvarlig for at udbetale eventuelle efterbetalinger til sæsonarbejderen i henhold til national ret.

Medlemsstaterne kan i deres nationale ret fastsætte strengere ansvarsregler.

Artikel 18

Proceduremæssige garantier

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder træffer en afgørelse om ansøgningen om tilladelse med henblik på sæsonarbejde. De kompetente myndigheder meddeler skriftligt afgørelsen til ansøgeren hurtigst muligt og senest 90 dage efter indgivelsen af den fuldstændige ansøgning i overensstemmelse med meddelelsesprocedurerne i henhold til national ret.

2. I tilfælde af en ansøgning om forlængelse af ophold eller om fornyelse af tilladelsen i medfør af artikel 15 tager medlemsstaterne alle rimelige skridt til at sikre, at sæsonarbejderen ikke er forpligtet til at afbryde sit ansættelsesforhold med samme arbejdsgiver eller forhindres i at ændre arbejdsgiver som følge af igangværende administrative procedurer.

Udløber gyldighedsperioden for tilladelsen med henblik på sæsonarbejde under forlængelses- eller fornyelsesproceduren i henhold til medlemsstaternes nationale ret, tillader medlemsstaterne sæsonarbejderen at opholde sig på deres område, indtil de kompetente myndigheder har truffet en afgørelse om ansøgningen, forudsat at ansøgningen blev indgivet inden for denne tilladelses gyldighedsperiode, og den i artikel 14, stk. 1, omhandlede frist ikke er udløbet.

Ved anvendelsen af andet afsnit kan medlemsstaterne bl.a. træffe afgørelse om:

- a) at udstede nationale midlertidige opholdstilladelser eller tilsvarende tilladelser, indtil en afgørelse er truffet,
- b) at tillade sæsonarbejderen at arbejde, indtil den nævnte afgørelse er truffet.

Under behandlingen af ansøgningen om forlængelse eller fornyelse, anvendes de relevante bestemmelser i dette direktiv.

3. Hvis de oplysninger eller den dokumentation, der er vedlagt til støtte for ansøgningen, er ufuldstændige, giver de kompetente myndigheder inden for et rimeligt tidsrum ansøgeren meddelelse om, hvilke yderligere oplysninger der kræves, og fastsætter en rimelig frist for fremlæggelse af disse. Det tidsrum, der er omhandlet i stk. 1, suspenderes, indtil de kompetente myndigheder har modtaget de fornødne supplerende oplysninger.

4. Grundene til en afgørelse, som erklærer en ansøgning om tilladelse med henblik på sæsonarbejde uantagelig, eller som giver afslag på en ansøgning om tilladelse med henblik på sæsonarbejde eller afviser en forlængelse af opholdet eller fornyelse af tilladelsen med henblik på sæsonarbejde meddeles ansøgeren skriftligt. Både sæsonarbejderen og, hvis fastsat i national ret, arbejdsgiveren meddeles skriftligt grundene til en afgørelse om inddragelse af tilladelsen med henblik på sæsonarbejde.

5. Enhver afgørelse, som erklærer en ansøgning om tilladelse med henblik på sæsonarbejde uantagelig, eller som giver afslag på ansøgningen, en forlængelse af opholdet eller fornyelse af en tilladelse med henblik på sæsonarbejde eller inddrager en tilladelse med henblik på sæsonarbejde kan anfægtes juridisk i den pågældende medlemsstat i henhold til national ret. I den skriftlige meddelelse angives den domstol eller administrative myndighed, hvortil den pågældende kan indgive klage, og fristen for indgivelse af klagen.

6. De proceduremæssige garantier vedrørende visa til kortvarigt ophold er fastlagt i de relevante bestemmelser i visumkodeksen.

Artikel 19

Gebyrer og omkostninger

1. Medlemsstaterne kan opkræve gebyrer for behandling af ansøgninger i overensstemmelse med dette direktiv. Sådanne gebyrer må ikke være uforholdsmæssige eller urimelige. Gebyrer for visa til kortvarigt ophold er omfattet af de relevante bestemmelser i Schengenreglerne. Hvis disse gebyrer betales af tredjelandsstatsborgeren, kan medlemsstaterne fastsætte, at de i henhold til national ret kan godtgøres af arbejdsgiveren.

2. Medlemsstaterne kan kræve, at arbejdsgivere, der ansætter sæsonarbejdere, betaler for:

- a) rejseomkostningerne fra sæsonarbejderens oprindelsesland til arbejdsstedet i den pågældende medlemsstat og retur
- b) udgifterne til den i artikel 5, stk. 1, litra b), og artikel 6, stk. 1, litra b), omhandlede sygeforsikring.

Afholder arbejdsgiverne sådanne omkostninger og udgifter, må de ikke kræve, at sæsonarbejderen refunderer disse.

Artikel 20

Indkvartering

1. Medlemsstaterne kræver dokumentation for, at sæsonarbejderens indkvartering er af en tilstrækkelig standard i henhold til national ret og/eller praksis under dennes ophold. Den kompetente myndighed meddeles enhver ændring af sæsonarbejderens indkvartering.

2. Hvis indkvarteringen arrangeres af eller gennem arbejdsgiveren:

- a) sæsonarbejderen kan eventuelt betale for indkvartering, men udgifterne hertil må ikke stå i et urimeligt forhold til sæsonarbejderens nettoløn eller til indkvarteringskvalitet. Lejen fratrækkes ikke automatisk sæsonarbejderens løn
- b) arbejdsgiveren giver sæsonarbejderen en lejekontrakt eller et tilsvarende dokument, hvoraf lejebetingelserne for indkvarteringen klart fremgår
- c) arbejdsgiveren sikrer, at indkvarteringen opfylder de generelle sundheds- og sikkerhedsstandarder, som gælder i den pågældende medlemsstat.

Artikel 21

Jobanvisning gennem den offentlige arbejdsformidling

Medlemsstaterne kan beslutte, at jobanvisning for sæsonarbejdere kun må foretages af en offentlig arbejdsformidling.

KAPITEL IV

RETTIGHEDER

Artikel 22

Rettigheder i henhold til tilladelse med henblik på sæsonarbejde

I gyldighedsperioden for den i artikel 12 omhandlede tilladelse har indehaveren mindst følgende rettigheder:

- a) ret til indrejse og ophold i den medlemsstat, der udstedte tilladelsen
- b) fri adgang til hele området i den medlemsstat, der udstedte tilladelsen, i overensstemmelse med national ret
- c) ret til udøvelse af den konkrete beskæftigelse, som tilladelsen giver mulighed for i henhold til national ret.

Artikel 23

Retten til ligebehandling

1. Sæsonarbejdere har ret til samme behandling som statsborgere i modtagermedlemsstaten, under alle omstændigheder med hensyn til følgende:

- a) ansættelsesvilkår, herunder mindstealder for arbejde og arbejdsvilkår, herunder løn og afskedigelse, arbejdstid, orlov og ferie samt krav til sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen
- b) strejkeret og aktionsret i henhold til modtagermedlemsstatens nationale ret og praksis, og foreningsfrihed og frihed til medlemskab af en arbejdstagerorganisation eller enhver organisation, hvis medlemmer udøver et bestemt erhverv, herunder rettigheder og fordele som følge af et sådant medlemskab, herunder retten til at forhandle og indgå kollektive overenskomster, uden at dette berører de nationale bestemmelser om den offentlige orden og sikkerhed
- c) efterbetalinger, som skal foretages af arbejdsgiverne, vedrørende al udestående løn til tredjelandstatsborgeren
- d) de socialsikringsområder, der er omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 883/2004
- e) adgang til varer og tjenester og til levering af varer og tjenester, der stilles til rådighed for offentligheden, undtagen boliger, med forbehold af aftalefriheden i henhold til EU-retten og national ret
- f) rådgivning om sæsonarbejde på arbejdsformidlingskontorer
- g) uddannelse og erhvervsuddannelse
- h) anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre erhvervmæssige kvalifikationer i overensstemmelse med de relevante nationale procedurer

- i) skattefordele, forudsat at sæsonarbejderen betragtes som fastboende i beskatningsmæssig henseende i den pågældende medlemsstat.

Sæsonarbejdere, der flytter til et tredjeland, eller efterladte efter sådanne sæsonarbejdere, der har ophold i et tredjeland på det tidspunkt, hvor de opnår deres rettigheder fra sæsonarbejderen, får udbetalt lovbestedte pensionsydelse, der er baseret på sæsonarbejderens tidligere beskæftigelse og erhvervet i overensstemmelse med den lovgivning, der er omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 883/2004, på samme vilkår og med samme satser som statsborgere i den pågældende medlemsstat, når de flytter til et tredjeland.

2. Medlemsstaterne kan begrænse retten til ligebehandling:

- i) i henhold til stk. 1, første afsnit, litra d), ved at udelukke familieydelse og arbejdsløshedsunderstøttelse, jf. dog forordning (EU) nr. 1231/2010
- ii) i henhold til stk. 1, første afsnit, litra g), ved at begrænse dens anvendelse til uddannelse og erhvervsuddannelse, som er direkte forbundet med den specifikke beskæftigelse, og ved at udelade stipendier og studiestøtte, lån eller anden støtte
- iii) i henhold til stk. 1, første afsnit, litra i), med hensyn til skattefordele ved at begrænse dens anvendelse til situationer, hvor det registrerede eller sædvanlige opholdssted for familiemedlemmerne til en sæsonarbejder, som vedkommende ansøger om fordele for, ligger inden for den pågældende medlemsstats område.

3. Retten til ligebehandling, som er omhandlet i stk. 1, berører ikke medlemsstaternes ret til at inddrage tilladelser eller afslå at forlænge eller forny tilladelser med henblik på sæsonarbejde i henhold til artikel 9 og artikel 15.

Artikel 24

Overvågning, vurdering og inspektioner

1. Medlemsstaterne vedtager foranstaltninger med henblik på at forebygge eventuelt misbrug og pålægge sanktioner for overtrædelser af dette direktiv. Disse foranstaltninger omfatter overvågning, vurdering og i givet fald inspektion i henhold til national ret eller administrativ praksis.

2. Medlemsstaterne sikrer, at arbejdstilsynet eller de kompetente myndigheder og, hvis dette er fastlagt i national ret for nationale arbejdstagere, organisationer, der repræsenterer arbejdstagerens interesser, har adgang til arbejdspladsen og med arbejdstagerens samtykke til indkvarteringsfaciliteterne.

Artikel 25

Lettere klageadgang

1. Medlemsstaterne sikrer, at der er effektive mekanismer, hvorigennem sæsonarbejdere kan indgive klager over deres arbejdsgivere, direkte eller gennem tredjeparter, som i henhold til kriterierne i deres nationale lovgivning kan have en legitim interesse i at sikre, at dette direktiv overholdes, eller gennem en kompetent myndighed i medlemsstaten, når national ret giver mulighed for dette.

2. Medlemsstaterne sikrer, at tredjeparter, der efter kriterierne i deres nationale ret har en legitim interesse i at sikre, at dette direktiv overholdes, enten på vegne af eller til støtte for en sæsonarbejder, med dennes godkendelse kan indbringe klager til civilretslige eller administrative instanser, undtagen for så vidt angår procedurer og afgørelser vedrørende visa til kortvarigt ophold, der er udstedt med henblik på gennemførelsen af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne sikrer, at sæsonarbejdere har samme adgang som andre arbejdstagere i et tilsvarende job til foranstaltninger til beskyttelse mod afskedigelse eller anden ufordelagtig behandling fra arbejdsgiverens side som reaktion på en klage inden for virksomheden eller enhver form for retsforfølgelse med det formål at sikre, at dette direktiv overholdes.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 26

Statistikker

1. Medlemsstaterne indberetter statistiske oplysninger til Kommissionen om antallet af tilladelser med henblik på sæsonarbejde, som de har udstedt for første gang, og så vidt muligt om antallet af tredjelandsstatsborgere, hvis tilladelse med henblik på sæsonarbejde er blevet forlænget, fornyet eller inddraget. Disse statistikker fordeles på statsborgerskab og så vidt muligt på tilladelsens gyldighedsperiode og erhvervssektoren.

2. De statistiske oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, baseres på referenceperioder på et kalenderår og indberettes til Kommissionen senest seks måneder efter referenceårets udløb. Det første referenceår er 2017.

3. De statistiske oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, indberettes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 311/76 om udarbejdelse af statistik vedrørende udenlandske arbejdstagere (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 23).

*Artikel 27***Aflæggelse af rapport**

Kommissionen forelægger hvert tredje år og første gang senest den 30. september 2019 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne og foreslår i givet fald de nødvendige ændringer.

*Artikel 28***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. september 2016. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 29***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 30***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 26. februar 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand